

DE AVONTUREN VAN NIO & WOO

DE EEUWIGE EENLING



Verhaal: Leon Römer en Romy Wennekes

Tekeningen: Leon Römer

‘OLT

HOOFDSTUK 1

Nubbeltown

Nio kijkt naar zijn kaarten. Hij staat er goed voor, maar hij mist een Wabbel. Met twee Twinkels en een Pompel zou hij kunnen winnen, maar het is een spannende gok.

Woo zit tegenover hem en probeert haar gezicht in de plooi te houden. Een klein lachje verschijnt om haar mond. Ze is niet goed in kaartspellen zoals dit, want bij dit spel draait het allemaal om bluf. Woo's gezicht verradt haar kaarten meestal al na enkele minuten, en volgens Nio heeft zij precies wat hij zoekt.

'Ik daag jou uit en wil van jou...' Nio valt even stil, zodat hij naar Woo's reactie kan kijken. '...jouw Wabbel.'

'Ik heb geen Wabbel,' zegt Woo vastberaden. Maar Nio ziet in haar ogen dat ze liegt. Hmm... hoe kan hij ervoor zorgen dat ze haar kaart aan hem geeft?



Hij kijkt om zich heen. Ze zitten op het dorpsplein en de bewoners maken zich klaar voor het jaarlijkse wortelfeest. Nubbeltown staat bekend om zijn heerlijke wortels van



topkwaliteit, en elk jaar vieren de bewoners de eerste oogst van het seizoen.

Ook Nio's familie helpt mee. Als ervaren wortelboeren weten zij alles over de perfecte omstandigheden voor de moestuin. Nio's vader is druk bezig met de voorbereidingen voor het feest. Een eindje verderop helpt hij buurvrouw Pit met het opzetten van haar kraampje. Zij verkoopt verse eieren, die ze elke morgen uit haar kippenhokken haalt. Haar kraampje staat vol met dozen waar eieren in zitten. Aan de dozen kleven een paar donzige veertjes.

Het brengt Nio op een idee. Zonder dat Woo het doorheeft opent hij een portaal, een magisch gat naar een andere ruimte. Hij steekt zijn hand door het gat en pakt aan de andere kant stiekem een van de veren. Hij trekt zijn hand terug en verstopt de veer snel onder het tafeltje waar ze aan zitten.

‘Oké, je bent niet van plan om op te geven,’ zegt hij tegen Woo. ‘Maar, wat als ik kom met een...’ Met een zwaai haalt hij de veer tevoorschijn en duikt op Woo af.



'KIETELINVASIE!'

Woo giert het uit van het lachen. 'Ah Nio, stop!' schreeuwt ze door haar lachbui heen. 'Dat is niet eerlijk! Je speelt vals!'

Nio stopt met kietelen en gaat naast Woo zitten, die nog aan het bijkomen is van het lachen. Hij pakt de kaarten die door de kietelaanval op de grond zijn gevallen. Bovenop ligt een Wabbelkaart.

'Zie je, je hebt gelogen!' roept Nio uit. 'Dan was dit een te-rechte aanval!' Ze komen overeind en vegen het zand van zich af. Woo gaat weer op het bankje zitten.

'Oké, jij wint.' Woo's stem klinkt zacht en ze kijkt somber voor zich uit.

Nio merkt meteen dat er iets mis is, want het maakt Woo nooit uit als ze verliest. Ze is zelfverzekerd en stoer, en Nio kijkt altijd een beetje tegen haar op.

'Wat is er, Woo?' vraagt Nio.

Woo zucht diep en leunt met haar hoofd op haar handen. 'Sorry Nio... ik heb niet zo goed geslapen,' zucht ze. 'Ik heb vannacht zo raar gedroomd. Ik zag mijn oma in Schaduwrijk, waar mijn ouders en ik vroeger woonden. Toen we verhuisden wilde oma niet mee, dus zij woont daar nog.' Woo wrijft over haar hoofd. 'Normaal stuurt oma me altijd brieven, maar die heb ik al een tijd niet ontvangen. En dan die droom... Ik heb nog nooit zo'n droom gehad. Ik zag bewoners van Schaduwrijk die heel ziek waren. Het was alsof oma mij iets wilde zeggen. Er dreigde... gevaar.' Bezorgd kijkt ze Nio aan. 'Ik denk dat oma mijn hulp nodig heeft. Maar ik zou niet weten hoe we bij haar moeten komen.'

Nio is even stil en krabt aan zijn hoofd. 'Als je echt denkt

dat je oma in gevaar is, dan moeten we haar gaan helpen. Schaduwrijk is een paar dagen reizen, maar misschien kunnen we met de houten boedelkoets.'

Teleurgesteld schudt Woo haar hoofd. 'De boedelkoets? Die staat al maanden stil, het rechterwiel is afgebroken. Meneer Raap weet niet of het nog te maken valt.'

Ze turen beiden naar de drukte op de markt en denken diep na.

Dan beginnen Woo's ogen te glimmen. 'Je kunt ons ernaar-toe teleporteren!' zegt ze zachtjes. Ze probeert haar enthousiasme te onderdrukken.

Nio twijfelt. 'Ik ben er nog niet zo goed in, Woo. Ik kan alleen kleine, lichte dingen verplaatsen. Iets groots heb ik nog nooit geprobeerd, laat staan levende wezens.'

Met een vastberaden blik kijkt Woo hem aan. 'Dan gaan we het eerste stuk te voet. Daarna kijken we of we je krachten sterker kunnen maken,' zegt ze zachtjes. 'We zijn nog nooit buiten Nubbeltown geweest, Nio. Wie weet wat voor avonturen we gaan beleven!'

Nio frummelt aan de speelkaarten in zijn hand. Het zou de eerste keer zijn dat hij zijn krachten gebruikt op zichzelf en Woo. Zijn vader heeft hem weleens verteld over een paar gezellige dorpen in de buurt, waar hij zijn wortels ruilt voor andere producten. Maar er gaan ook verhalen rond over dorpen en steden die minder vriendelijk zijn. Wat als Nio hen daar per ongeluk naartoe transporteert? Of wat als ze verdwalen?

Woo ziet de onzekerheid in Nio's ogen. Ze pakt zijn handen vast en knijpt erin. 'Ik geloof in je, Nio. We blijven bij elkaar, we bundelen onze krachten en we gaan oma bezoeken. Als zij hulp nodig heeft, dan moeten we het proberen!'

Bewonderend kijkt Nio Woo aan. Ze is stoer, moedig en sociaal. En als ze in de problemen komen, weet Nio daar vaak een slimme oplossing voor te bedenken. Ze zijn een ijzersterk team. Samen kunnen ze alles aan.

Die avond aan tafel schept Nio voor de tweede keer op. Hij is een beetje zenuwachtig en weet niet goed hoe hij over zijn plannen moet vertellen. Papa komt weleens in een ander dorp, maar mama is net als Nio nog nooit uit Nubbeltown geweest. Zouden ze het wel goedvinden dat Nio en Woo met zijn tweeën zo'n grote reis gaan maken?

Hij neemt nog een hap. 'Je kookt altijd zo lekker,' zegt hij met zijn mond vol. Zijn moeder lacht. Daarna vertelt Nio waarom hij en Woo op reis moeten, en tot zijn opluchting is hun reactie positiever dan hij had verwacht.

'We hebben altijd geweten dat er een groot avontuur op je te wachten stond, Nio,' zegt papa vol trots. Mama knijpt in Nio's schouder en glimlacht.

De volgende ochtend vroeg vertrekken Nio en Woo uit Nubbeltown. Mama heeft een knapzakje vol snacks ingepakt en van papa kregen ze verse sapjes. Mama heeft zelfs een worteltaart gebakken en ze allebei een stukje meegegeven.

Ze hebben geen idee wat hun allemaal te wachten staat, maar één ding is zeker: het wordt een fantastisch avontuur.